

Dosarul nr. 2rac-248/20

Prima instanță: (Judecătoria Drochia, sediul Central) Vl. Craveț

Instanța de apel: (Curtea de Apel Bălți) A. Corcenco, D. Corolevschi, D. Stănilă

Î N C H E I E R E

25 noiembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată ”Sandilana”,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Autoritatea Administrativă ”Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură” împotriva Societății cu Răspundere Limitată ”Sandilana” cu privire la restituirea subvenției acordate, încasarea dobânzii de întârziere și a penalității,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 23 iulie 2020, prin care s-a respins apelul depus de Societatea cu Răspundere Limitată ”Sandilana” și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Drochia, sediul Central din 22 februarie 2019,

c o n s t a ț ă :

La 06 februarie 2017, Autoritatea Administrativă ”Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL ”Sandilana” cu privire la restituirea subvenției acordate, încasarea dobânzii de întârziere și a penalității.

În motivarea acțiunii, Autoritatea Administrativă ”Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură” a menționat că în perioada anului 2013, SRL ”Sandilana” a beneficiat de subvenții în sumă de 1 000 740 de lei conform dosarului de subvenționare pentru investiția efectuată conform Măsurii 6 – stimularea investițiilor pentru utilizarea și renovarea tehnologică a fermelor zootehnice, din Regulamentul privind modul de repartizare a mijloacelor fondului de subvenționare a producătorilor agricoli, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 152 din 26 februarie 2013.

Astfel a invocat că în temeiul ordinului Autorității Administrative ”Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură” nr. 76 din 20 mai 2016 cu privire la efectuarea inspecțiilor post achitare, au fost verificate investițiile efectuate de

producătorii agricoli beneficiari de subvenții pentru perioada anilor 2013 – 2015 sub aspectul respectării prevederilor contractuale și a Regulamentului de subvenționate, menținerii criteriilor de eligibilitate, utilizarea după destinație a obiectelor investiție.

De asemenea, a specificat că la 07 iulie 2016, la SRL "Sandilana" a fost efectuată inspecția post achitare, în rezultatul căreia s-au constatat următoarele:

- obiectul subvenționării și anume linia pentru scărmanatul lânii nu este pusă în funcțiune;

- SRL "Sandilana" nu dispune de ferma zootehnică, fapt ce contravine pct. 58-61 din Regulamentul de subvenționare;

- contractul de locațiune a bunului imobil pentru instalarea liniei de subvenționare a expirat la 01 august 2015.

Neregularitățile depistate au fost aduse la cunoștința SRL "Sandilana" contra semnătură.

Reclamantul a reiterat că în temeiul contractului de acordare a subvenției, încheiat între Autoritatea Administrativă "Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură" și SRL "Sandilana", beneficiarul s-a obligat:

- să asigure utilizarea la destinație a investiției pentru care se solicită acordarea sprijinului financiar;

- să respecte condițiile de întreținere a obiectului investiției, în conformitate cu cele mai bune practici în domeniul vizat, în vederea asigurării protecției mediului, sănătății animalelor și plantelor;

- să nu admită înstrăinarea sub nici o formă a investiției pentru care se acordă sprijin financiar, în perioadele de timp stabilite, din momentul semnării contractului;

- să respecte pe toată durata contractului, condițiile de eligibilitate și criteriile de evaluare care au stat la baza autorizării cererii de acordare a sprijinului financiar;

- să informeze Autoritatea contractantă fără întârziere, într-un termen de cel mult 10 zile, despre orice circumstanță ce poate împiedica executarea corespunzătoare a contractului;

- să notifice Autoritatea contractantă la apariția oricărei modificări survenite în realizarea adecvată a investiției subvenționării.

La fel, a susținut că pct. 4.4 din contractul de acordare a sprijinului financiar, prevede că în cazul în care pe parcursul perioadei de valabilitate a contractului, se constată că investiția pentru care s-a acordat sprijin financiar a fost înstrăinată, în cazurile constatările stabilite în cadrul inspecțiilor/controlor a prezentării documentelor neveridice/false în vederea accesării sprijinului financiar, beneficiarul este obligat să restituie subvenția recepționată.

Totodată, în pct. 4.5 din contractul de acordare a sprijinului financiar este prevăzut că în cazul comiterii încălcărilor specificate la pct. 4.4 din contract, Beneficiarului i se va calcula dobânzi de întârziere și penalitate în mărime de 0,01% din valoarea sprijinului financiar acordat pentru fiecare zi, precum și dobândă de întârziere.

Autoritatea Administrativă "Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură" a solicitat încasarea de la SRL "Sandilana" a subvenției acordate în sumă de 1 000 740 de lei, încasarea sumei de 63 553,85 de lei cu titlu de dobândă de întârziere, încasarea sumei de 12 209,02 lei cu titlu de penalități și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea Judecătoriai Drochia, sediul Central din 17 octombrie 2017, s-a înlocuit Autoritatea Administrativă "Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură" cu succesorul ei în drepturi Instituția Publică "Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură" (f.d. 63-64 Vol. I).

Prin hotărârea Judecătoriai Drochia, sediul Central din 22 februarie 2019, s-a admis integral cererea de chemare în judecată depusă de Instituția Publică "Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură".

S-a încasat de la SRL "Sandilana" în beneficiul Instituției Publice "Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură" suma subvenției acordate în mărime de 1 000 740 de lei, dobânda de întârziere în mărime de 63 553,85 de lei și penalități în mărime de 12 209,02 lei.

S-a încasat de la SRL "Sandilana" în beneficiul statului suma de 32 295,08 lei cu titlu de taxă de stat.

Pentru a se pronunța astfel, prima instanță cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că în perioada anului 2013, SRL "Sandilana" a beneficiat de subvenție în sumă de 1 000 740 de lei, acordată pentru stimularea investițiilor pentru utilarea și renovarea tehnologică a fermelor zootehnice.

Instanța de fond a constatat că pârâtul nu deține fermă zootehnică.

Astfel, prima instanță a concluzionat că reieșind materialele cauzei, SRL "Sandilana" nu și-a onorat obligațiunile asumate prin contractul de acordare a sprijinului financiar și nu a executat obligațiile asumate prin contract, motiv din care acțiunea urmează a fi admisă.

Prin decizia Curții de Apel Curții de Apel Bălți din 23 iulie 2020, s-a respins apelul depus de SRL "Sandilana" și s-a menținut hotărârea Judecătoriai Drochia, sediul Central din 22 februarie 2019.

La 21 septembrie 2020, SRL "Sandilana" a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu restituirea cauzei spre rejudecare.

La 22 septembrie 2020, prin intermediul oficiului poștal, SRL "Sandilana", reprezentat de avocatul Chisnencu Alexandru, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel.

Recurentul SRL "Sandilana", în motivarea recursului a invocat netemeinicia deciziei instanței de apel, care a fost emisă cu aplicarea eronată a normelor de drept material.

La fel, a reiterat că pe parcursul examinării cauzei, nu a fost pusă în discuție posibilitatea introducerii în proces a persoanelor interesate – SRL "Cormatex".

Totodată, a susținut că în Actul de control pe teren, s-a constatat eronat inexistența bunurilor procurate din mijloacele financiare subvenționate, precum și încălcarea unor prevederi ale Regulamentului privind modul de repartizare a mijloacelor de subvenționare.

Or, utilajul a fost procurat și instalat în incinta fabricii de pe str. Gudanov 51 din or. Drochia, pe care o închiriază în baza contractului încheiat cu SRL "Pirvencol" și este pus în funcțiune, iar achitarea integrală a costului se demonstrează prin contractul de vânzare-cumpărare, darea în exploatare fiind confirmată prin actele de control precedente.

Mai mult ca atât, a menționat că SRL "Sandilana" deține în locațiune un complex de stână de oi situat în satul Șuri, raionul Drochia, precum și dispune de autorizație sanitară veterinară de funcționare.

Astfel a menționat că la momentul efectuării controlului, SRL "Sandilana" deținea toate actele necesare și prin urmare nu a încălcat prevederile legale ce reglementează alocarea subvențiilor acordate.

Deci, recurentul a specificat că astfel Actul de control este ilegal, iar cererea de chemare în judecată înaintată este neîntemeiată.

În final, recurentul a precizat că instanțele de judecată nu au analizat și nu au dat apreciere probelor anexate la materialele cauzei.

La 26 octombrie 2020, instanța de recurs a expediat în adresa intimatului copia recursului, fiind recepționat de către IP "Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură" la 29 octombrie 2020, conform avizului de recepție (f.d. 116 Vol. II).

La 24 noiembrie 2020, SRL "Sandilana" a depus cerere de recurs concretizată, prin care a invocat suplimentar că într-un caz similar la acțiunea depusă de IP "Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură" împotriva SRL "Magnet" cu privire la restituirea subvenției acordate, instanțele de judecată au constatat faptul că dacă utilajul subvenționat nu funcționează, nu constituie temei de restituire a subvenției. Astfel, suma subvenției urmează a fi restituită doar în cazurile prevăzute expres de Regulament cât și de contract, iar alte încălcări nu pot servi drept temei de restituire a subvenției.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Bălți a emis dispozitivul deciziei la 23 iulie 2020, iar la 02 septembrie 2020, recurentul a recepționat decizia motivată a instanței de apel, fapt confirmat prin avizul de recepție (f.d. 52 Vol. II).

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 21 septembrie 2020, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încalcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (*Golder împotriva Regatului Unit*, pct. 38; *Stanev împotriva Bulgariei (MC)*, pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (*Luordo împotriva Italiei*, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (*Levages Prestations Services împotriva Franței*, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea *Botten v. Norway*, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de SRL ”Sandilana”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Societatea cu Răspundere Limitată ”Sandilana”.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Mariana Pitic

Iurie Bejenaru